

+ ၂၀၀၅

ခုနှစ်လ

၁ ရက်

တရားမပထမအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး
ဒေါက်တာတင်အောင်အေး ရွှေ့တွင်

ဦးလှမြင့်

နှင့်

ဒေါ်ဂျွာဘီ *

နှစ်ဦးပူးတွဲဂရန်အမည်ပေါက်ဂရန်မြေတွင် မြေကွက် တစ်ခြမ်း
ကို ဂရန်အမည်ပေါက်သူတစ်ဦးက ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီချမှတ်ပေးရန်တရားစွဲဆို
နိုင်ခွင့်ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ
စွဲဆိုသော အမှုတွင်ထိုပုဒ်မအရ တရားလိုကတောင်းဆိုသည့် မြွက်ဟ
ဒီကရီကို တရားရုံးကခွင့်ပြုရာတွင်အလွယ်တကူခွင့်ပြုရန်မဟုတ်ချေ။
တရားရုံးမှဆင်ခြင်တုံတရားအတိုင်းသာအသုံးပြုရမည်ဖြစ်သည်။
သို့ဖြစ်ရာ ဂရန်ထုတ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည့် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်/ဌာန
ကို ဂရန်ခွဲစိတ်ပေးရန်လျှောက်ထားနိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိနေသော
အခြေအနေတွင် တရားရုံးကတရားလိုအား ၎င်းတောင်းဆိုသည့်
အတိုင်း အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏တစ်ခြမ်းကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
မြွက်ဟကြေညာ ပေးရန်သင့် မြတ်မည်မဟုတ်ချေ။

* ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃၈
+ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃၂ တွင် ချမှတ်သော
၁၃-၁-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) ၏ အစီန့်တို့မတော်နပ်သဖြင့်
အယူခံမှု

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးလှစိန်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးမောင်မောင်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃၂ တွင် ဒေါ်ဂျွတ်က ဦးလှမြင့်အပေါ် မြေတစ်ခြမ်းစီပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံးက တရားလို စွဲဆိုသည့် အတိုင်း စရိတ်နှင့်တကွဒီကရီချမှတ်သည်။

ဦးလှမြင့်က တိုင်းတရားရုံး၏စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအပေါ် မကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ်တွင် ဤတရားမအယူခံမှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ် သည်။

မူလမှုအဆိုလွှာအရ ရန်ကုန်တိုင်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ၂ ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာ ၂ လမ်းရှိမြေကွက်အမှတ် ၁၀၆၆၊ အလျား ၄၀ပေ x အနံ ၆၀ပေခန့်ရှိ မြေကွက်ကို တရားလိုသည် တရားပြိုင်ဦးလှမြင့်နှင့် ပူးတွဲ၍ တစ်ဝက်စီပိုင်ဆိုင်လာခဲ့ပြီး ၂၈-၉-၉၃ နေ့တွင် နှစ်ယောက်တွဲ အမည်ဖြင့် ဂရန်ထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်အားတရားလို နှင့် တရားပြိုင်တို့သည် တစ်ခြမ်းစီခွဲပြီး မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သောအပိုင်းကို အိမ်ဆောက်လုပ် နေထိုင်လာခဲ့ကြကြောင်း၊ တရားလိုသည် စားဝတ်နေရေးနှင့် ဆေးကုသရေးအတွက်ငွေလိုသဖြင့် မိမိပိုင်မြေတစ်ခြမ်းထဲမှ ၂၀ပေ x ၂၀ပေကို ဦးလှဝင်းဆိုသူသို့ရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်က ရောင်းချသူနေရာတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခဲ့ပြီး ၎င်း၏ဇနီးဒေါ်မြရီက အသိသက်သေနေရာတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခဲ့ကြောင်း၊ ၄-၃-၂၀၀၂ နေ့တွင်မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ၌ အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ရောင်းချ ပေါင်နှံခွဲခြားလွှဲပြောင်းခြင်း မပြုရန်တရားပြိုင်က ကန့်ကွက်သည်ဟု ကြေညာခဲ့ကြောင်း၊ ထိုနေ့နောက်ပိုင်းတွင်

၂၀၀၅
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်ဂျွာဘီ

တရားစွဲဆိုရန်အခွင့်အရေး ပေါ်ပေါက်ကြောင်းစသည်ဖြင့် ဖော်ပြ အဆိုပြုသည်။

မူလမူချေလွှာအရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကိုတရားလိုနှင့် တရား ပြိုင်တစ်ခြမ်းစီပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ဖော်ပြထားခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိ ကြောင်း၊ တရားလို တရားပြိုင်တို့၏ ကွယ်လွန်သူမိဘနှစ်ပါးတွင် ဦးထူး၊ ဦးလှမြင့် နှင့် ဒေါ်ဂျွာဘီဟုသားသမီး ၃ဦးမွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊ ဦးထူးသည် ၂၄-၆-၂၀၀၀ ရက်နေ့ကကွယ်လွန်သော်လည်း ၎င်းတွင် ဇနီးနှင့်သမီး တစ်ဦးကျန်ခဲ့ကြောင်း၊ မိဘနှစ်ပါးပိုင် အမွေဆက်ခံခွင့် ရှိသော အချင်းဖြစ်မြေတွင် မောင်နှမ ၃ဦးနှင့်ပတ်သက်သည်မှာ ဥပဒေအရမြင်သာ ကြောင်း၊ အမှန်မှာ မူလအိမ်ဆောက်စဉ်က ၄ပင် ၃ခန်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိခင်နှင့်ညီမ ဒေါ်ဂျွာဘီတို့မှာ အိမ်ဦးခန်းတွင် နေထိုင်ကြောင်း၊ ဦးတူးနှင့် ဦးလှမြင့်တို့မှာ ခြေရင်းခန်းများ၌ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် မောင်လှဝင်းဆိုသူက မိုးယိုသည်ကို အကြောင်းပြ၍ ခေါင်တစ်ခုတည်း ကို တစ်ခုစီအဖြစ် နှစ်ခုဖြစ်အောင်ခွဲထုတ်ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ မိဘများ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ရာခွဲဝေခြင်းမရှိသေး ကြောင်း၊ တရားလိုစွဲဆိုသည့် အမှုမှာမြွက်ဟ ကြေညာပေးစေလို သည့်အမှု၏ အင်္ဂါရပ်များနှင့် ပြည့်စုံညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ တရားလိုက ၎င်း၏ ရထိုက်ခွင့်ကို ဥပဒေအကျော်လွန်တောင်းဆိုထားခြင်းသာဖြစ် ကြောင်းစသည်ဖြင့် ဖော်ပြထုချေသည်။

တိုင်းတရားရုံးက ရုံးငြင်းချက် ၃ရပ် ထုတ်နုတ်ပြီးနောက်ရုံးငြင်း ချက်များအနက် ငြင်းချက်အမှတ် (၂)ကိုပဏာမငြင်းချက်အဖြစ် သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်သည်။ ကျန်ငြင်းချက်နှစ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဖက် စစ်ဆေးကြားနာပြီးနောက် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ သုဓမ္မာ ၂လမ်းရှိ မြေကွက်အမှတ် ၁၀၆၆၊ ဧရိယာ ၄၀ပေ×၆၀ပေရှိ မြေကွက်ကို တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့ မြေတစ်ခြမ်းစီ ပိုင်ဆိုင်သည်

ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏ တစ်ခြမ်းသည် တရားလို ဒေါ်ဂျွတ် ပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီကို ရထိုက်ကြောင်း ဖြေဆိုလျက်အောက်ပါအတိုင်း ဒီကရီချမှတ်သည်-

“ထို့ကြောင့်တရားလို ဒေါ်ဂျွတ်က တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်အပေါ် မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ၂ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာ ၂လမ်းရှိ မြေကွက်အမှတ် ၁၀၆၆၊ ဧရိယာ ၄၀ပေ x ၆၀ပေရှိ မြေကွက်တစ်ခြမ်းသည် တရားလို ဒေါ်ဂျွတ်ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟ ကြေညာပေးသည့် အမိန့်နှင့်ဒီကရီကို စရိတ်နှင့်တကွ ချမှတ်ပေးလိုက်သည်။”

အယူခံတရားလိုရှေ့နေက မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အချင်းဖြစ် မြေကွက်ကို မည်သို့မည်ပုံရရှိသည်ဟု ဖော်ပြထားခြင်း မရှိ ဘဲတရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့ ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ကြောင်းကိုသာ ဖော်ပြခဲ့ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှာ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် တရားလို တရားပြိုင် တို့၏ မိခင်ဒေါ်သန်းက မူလပိုင်ရှင် ဦးခင်မောင်မြင့်ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်ကမြေပေါ်တွင် နေထိုင်သူများအား ဂရန်ထုတ် ပေးခဲ့ရာ မိခင်ဒေါ်သန်းလည်း ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး အစ်ကိုကြီး ဦးထူး မှာလည်း မြေနီကုန်းရောက်နေသဖြင့် ဂရန်တွင် ၎င်း၏အမည် မပါခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဂရန်တွင်အမည်မပါရှိရုံမျှဖြင့် အမွေဆိုင် မဟုတ်ဟုငြင်းဆို၍ မရကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ဝယ်ယူစဉ်က ဦးထူး၏ငွေပါရှိခဲ့ ကြောင်း၊ ၁၈-၁၂-၉၀ ရက်စွဲပါ အပေးစာချုပ်မှာ လိမ်လည်အတုပြုလုပ် ထားသော စာချုပ်သာဖြစ်ကြောင်း၊ မိခင်ဒေါ်သန်းသည် ၁၄. ၁. ၇၉ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် စာချုပ်ပါ ဒေါ်သန်း၏ လက်မှတ်မှာ ၎င်းကိုယ်တိုင်ရေးထိုးသည့် လက်မှတ် မဟုတ်သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ အစ်ကိုအကြီးဆုံးဖြစ်သူ ဦးထူးအား အမွေပုံပစ္စည်းမှ ပယ်ထုတ်လို၍ ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် မမှန်ကန်သည့်

၂၀၀၅
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်ဂျူဘီ

ပြုမှုများအပေါ် မည်သည့် သက်သာခွင့်မျှမရထိုက်ကြောင်း
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေက မှုခင်းတွင်ပေါ်ပေါက်အငြင်းမပွား
နိုင်သည်မှာ အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ဒေါ်သန်းသည် ဦးခင်မောင်မြင့်ထံ
မှ ဝယ်ယူကြောင်း အထောက်အထား စာချုပ်စာတမ်းတင်ပြမထား၍
အမွေဆိုင်မြေဟု ဖြစ်ပေါ်လာစရာအကြောင်းမရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်
မြေကွက်မှာ တရားလိုတရားပြိုင်များနှစ်ဦး ပူးတွဲရန်အမည်ပေါက်
ကြောင်း အငြင်းမပွားနိုင်ကြောင်း၊ ပူးတွဲရန်အမည်ပေါက် ၄၀ပေ×၆၀ပေ
ပေါ်တွင်တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် ၂၀ပေ×၆၀ပေ တစ်ဝက်
စီတစ်သီးတစ်ခြားဖြင့် ယနေ့ချိန်ထိ လက်ရှိပိုင်ဆိုင်မှုအနေအထားအရ
အိမ်များဆောက်လုပ်နေထိုင်ခြင်းကြောင့် မူလရုံးက မြေတစ်ဝက်စီပိုင်
ဆိုင်ကြောင်း ဆင်ခြင်တုံတရားဖြင့် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းချွတ်
ချော်မှုရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့်လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလမှုကို စိစစ်ကြည့်ရာတရားလို ဒေါ်ဂျူဘီက ၎င်း၏အဆိုလွှာ
တွင် အောက်ပါသက်သာခွင့်ကို တောင်းဆိုထားကြောင်း
တွေ့ရသည်-

“ တရားပြိုင် ဦးလှမြင့် အပေါ်၌ အချင်းဖြစ် ပစ္စည်း၏
တစ်ခြမ်းသည် တရားလိုပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟာ ကြေညာ
ပေးရန် အမိန့်နှင့် ဒီကရီကို စရိတ်နှင့်တကွချမှတ် ပေးရန်။ ”

ဒေါ်ဂျူဘီက အထက်ပါသက်သာခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍
၎င်း၏အဆိုလွှာ အပိုဒ် ၁၌ဖော်ပြထားသော အောက်ပါ
အချက်အပေါ် အဓိကအခြေ ပြု၍တောင်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

“ ၁။ တရားလိုသည် ရန်ကုန်တိုင်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့
နယ်၊ ၂ ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာ ၂လမ်းရှိမြေကွက်အမှတ် ၁၀၆၆
(အလျား ၄၀ပေ× အနံ ၆၀ပေ)ခန့်ရှိစတုရန်းပေ ၂၄၀၀ရှိသော
မြေကွက်ကို တရားပြိုင်ဦးလှမြင့်နှင့်ပူးတွဲ၍ တစ်ဝက်စီပိုင်ဆိုင်

လာခဲ့ပြီး ဂရန်မြေငှားစာချုပ်အမှတ်- မဥ/၂-၁၅၄/၉၃ အမှုတွဲ
အမှတ် (မဥ/၂၀၁၅၃)ဖြင့် ၂၈-၉-၉၃ နေ့တွင်နှစ်ယောက်တွဲ
အမည်ဖြင့် ဂရန်ထုတ်ပေးခဲ့ပါသည်။”

ဒေါ်ဂျူဘီက အထက်ဖော်ပြပါမြေကွက်အပေါ်တရားပြိုင် ဦးလှမြင့်
နှင့်မိမိတို့နှစ်ယောက်တွဲအမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိသည့် အကြောင်းအချက်
အရယင်း မြေကွက်ကိုတစ်ခြမ်းစီပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေး
ရန်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

မူလမှုတွင်မြေငှားဂရန်စာချုပ်ကို သက်သေခံ (က) အဖြစ်တင်ပြ
ထားသည်။ သက်သေခံ (က) မြေငှားဂရန်စာချုပ်ကို ကြည့်ပါက
ယင်းမြေကွက်ကြီး၏ အမည်ပေါက်မှာ ဦးလှမြင့်နှင့် ဒေါ်ဂျူဘီ
တို့နှစ်ဦးအမည် ပေါက်ဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။

ဂရန်ချထားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ဥပဒေအရ
ပြဋ္ဌာန်းထားရှိသည်။ အောက်မြန်မာပြည်ရှိမြေများသည် အောက်မြန်မာပြည်
မြို့နှင့်ကျေးရွာမြေများ အက်ဥပဒေနှင့်သက်ဆိုင်သည်။

အဆိုပါဥပဒေအရ အစိုးရကချထားပိုင်ခွင့်ရှိသည့်မြေများ တွင်
နေထိုင်ရန်အတွက်ဖြစ်စေ၊ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများအတွက်ဖြစ်စေ၊
အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်အသုံးပြုရန်အတွက်ဖြစ်စေ၊ ဂရန်၊
အငှားဂရန်နှင့်လိုင်စင်များချထားပေးသည်။ မြို့မြေအဖြစ်
အမိန့်ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်ပြီးသောမြို့များတွင် လူနေထိုင်ရန်နှင့်
စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရန် အငှားသက်တမ်းအနှစ်၃၀
ခွင့်ပြုပြီး အနှစ်၃၀ကုန် ဆုံးတိုင်း နောက်ထပ်အနှစ်၃၀စီနှင့်
စုစုပေါင်းအနှစ် ၉၀ အထိလဲလှယ်ခွင့်ရှိသည့် မြေငှားစာချုပ်ကို
ဂရန်ဟုခေါ်ဆိုသည်။

ယင်းမူသဘောအဓိပ္ပာယ်ကို ဒေါ်ကျင်ယံ (ခ)
ဒေါ်နှင်းအောင် ပါ-၂ နှင့် ဒေါ်စိန်တင်ပါ-၂ အမှု^(၁)တွင်
ဖွင့်ဆိုထားသည်။

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး စာ-၉၁ (၉၈)။

ဂရန်ကို ဥပဒေနှင့်အညီအာဏာအပ်နှင်းခြင်းခံရသည့် အခွန်
တော် အရာရှိကထုတ်ပေးသည်။

အခွန်တော်အရာရှိက ပြည်သူ့အတွက် မြေငှားစာချုပ် (ဂရန်)
များထုတ်ပေးရာတွင် အောက်ပါမူများဖြင့်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်-

(က) ပေ၄၀×ပေ၆၀ တစ်ကွက်လျှင် ပေ ၂၀×ပေ၆၀ စီနှစ်ဦးခွဲ
ဝေပိုင်ဆိုင်ခြင်းဖြစ်ပါက နှစ်ဦးအမည်ဖြင့်သီးခြားစီ ဂရန်
ထုတ်ပေးသည်။

(ခ) ပေ၄၀×ပေ၆၀ တစ်ကွက်အား အစုစပ်ပိုင်ဆိုင်သူများ
ဖြစ်ပါက အစုစပ်ပိုင်ဆိုင်သူများအမည်ဖြင့် ဂရန်တစ်ခုသာ
ထုတ်ပေးသည်။

(ဂ) ပေ၄၀×ပေ၆၀ မြေကွက်အားခွဲစိတ်ရောင်းချ
ထားရာတွင် ပေ ၂၀×ပေ၆၀စီ မပြည့်ပါက သီးခြားဂရန်
ထုတ်မပေးဘဲ ပိုင်ဆိုင်သူအားလုံး၏ အမည်ဖြင့်ဂရန်
ထုတ်ပေးသည်။

(ဃ) ပေ၄၀×ပေ၆၀ နှင့် ပေ ၂၀×ပေ၆၀ အဆင့်တွင်
ဂရန်တစ်ခုစီထုတ်ပေးသည်။

(င) ပေ၄၀×ပေ၆၀ မြေတစ်ကွက်တွင် မူလက ၂ဦး
သို့မဟုတ် ၃ဦး အမည်ဖြင့်ချထားပါက အဆက်အစပ်ဖြင့်
ပိုင်ဆိုင်လာ သူများကို ပူးတွဲအမည်ဖြင့် မြေငှားစာချုပ်
ထုတ်ပေးသည်။

အထက်ဖော်ပြပါမူများ အပေါ်အခြေခံ၍ ကြည့်လျှင်
ယခုအမှု၌ ဦးလှမြင့်နှင့်ဒေါ်ဂျူဘီတို့နှစ်ဦးအမည်ဖြင့် ပေ၄၀×ပေ၆၀
မြေကွက်အတွက် မြေငှားစာချုပ်ထုတ်ပေးခြင်းမှာ အဆက်အစပ်ဖြင့်
ပိုင်ဆိုင်လာ သူများအဖြစ်ပူးတွဲအမည်ဖြင့် မြေငှားစာချုပ်ထုတ်ပေးခြင်း
ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရသည်။

မြေငှားစာချုပ်ထုတ်ပေးရာ၌ ပိုင်ဆိုင်မှုကို ဂရန်မြေပုံတွင် အတိုင်းအတာဖြင့်ဖော်ပြပေးသည်။ မူလမူသက်သေခံ (က) မြေငှားဂရန်စာချုပ် ကို ကြည့်လျှင်လည်းမြေငှားဂရန်စာချုပ်၏ နောက်ဆုံးစာမျက်နှာတွင် ဂရန်မြေပုံကိုပူးတွဲထားသည်။ ဂရန်မြေပုံ အရဆိုလျှင် အမည်ပေါက်မှာ ဦးလှမြင့်၊ ဒေါ်ဂျူဘီ ဖြစ်၍ မြေအမျိုးအစားမှာနှစ်၆၀ဂရန်မြေဖြစ်ပြီး အကျယ်အဝန်းမှာ အလျား ၄၀ပေ x အနံ ၆၀ပေ၊ ဧရိယာ ၂၄၀၀ စတုရန်းပေဖြစ်သည်။ ယင်းမြေကွက်ကို မြေကွက်အမှတ် ၁၀၆၆ဟု အမှတ်တစ်ခုတည်း ပေးလျက်မြေကွက်တစ်ကွက်တည်းအဖြစ်သာ ဂရန်မြေပုံတွင် ဖော်ပြထားသည်။

သက်သေခံ(က) မြေငှားဂရန်စာချုပ်တွင် ဖော်ပြချက်များအရ ဆိုပါက အချင်းဖြစ်မြေကွက်အမှတ် ၁၀၆၆ဟုခေါ်တွင်သော ဂရန်မြေ ကွက်ကြီး တစ်ကွက်ပေါ်တွင် ဦးလှမြင့်၊ ဒေါ်ဂျူဘီ နှစ်ဦးက ပူးတွဲအမည် ပေါက် ပိုင်ဆိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂရန်ထုတ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည့် အာဏာပိုင်က ယင်းမြေကွက်ကြီးအတွက် နှစ်ဦးအမည်ဖြင့် ပူးတွဲအမည်ပေါက် ချမှတ်ထားပေးခြင်းဖြစ်ပေရာ ယင်းမြေကွက်ကြီး၏ တစ်ခြမ်းစီကို တစ်ဦးစီပိုင်ဆိုင်သည်ဟု တရားမတရားရုံးက ကောက်ယူသတ်မှတ်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။

နှစ်ဦးပူးတွဲအမည်ပေါက်သော ဂရန်မြေကွက်ကို တစ်ခြမ်းစီ ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု တရားရုံးက တရားစီရင်ရေး အာဏာအရကောက်ယူ မည်ဆိုပါက တရားစီရင်ရေးအာဏာနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာရပ် ဖြစ်သော စီမံခန့်ခွဲရေးအာဏာတို့ကို ရောထွေးပေါင်းစပ်ဆုံးဖြတ်ရာ ရောက်ပေမည်။

အငှားဂရန် ထုတ်ပေးသည့်ကိစ္စသည် အခွန်တော်အရာရှိ များက ဆုံးဖြတ်ရမည့် ကိစ္စဖြစ်၍ အောက်မြန်မာပြည်မြို့နှင့် ကျေးရွာများ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁(က)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ

၂၀၀၅
ဦးလှမြင့်
နှင့်
ဒေါ်ဂျွာဘီ

တရားမရုံးများက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်မရှိပေ။

အောက်မြန်မာပြည်မြို့နှင့် ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁(က)တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

"41.No Civil Court shall have jurisdiction to determine-

- (a) any matter which, under this Act, is to be determined by the Revenue-Officer;
- (b) any claim to any right over Land as against the Government."

အထက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အကိုးအကားပြု၍ စမိနာဘီဘီ(ခ)မသေးသေး နှင့် ဦးထွန်းရင်ပါ- ၂ အမှု(၂)တွင်လည်း စီရင်ထုံးပြုညွှန်ပြထားပြီးဖြစ်သည်။

ဦးလှမြင့်နှင့် ဒေါ်ဂျွာဘီတို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်အတွက် ဝရန် ရရှိထားသူများဖြစ်သောကြောင့် အချင်းဖြစ်မြေပေါ်တွင် ဥပဒေနှင့်အညီ နှစ်ဦးအမည်ဖြင့် နေထိုင်ပိုင်ခွင့်ရရှိထားသူများ ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ဂျွာဘီသည် နှစ်ဦးအမည်ပေါက်ဝရန်မြေမှ မြေတစ်ခြမ်းကို မိမိတစ်ဦးတည်းအမည်ပေါက်စေရန်အတွက် ဝရန်မြေခွဲစိတ်လိုပါက သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်ဌာနများသို့ ဝရန်မြေခွဲစိတ်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးအဆင့်အနေဖြင့် ခွဲစိတ်ပြီးဝရန်မြေကို သီးခြား ဝရန်မြေ(မြေငှားစာချုပ်)ထုတ်ပေးရန် ဆက်လက်လျှောက်ထားခြင်းဖြင့် မြေတစ်ခြမ်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိရေးအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ပေသည်။

မူလမှုတွင် ဒေါ်ဂျွာဘီက အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏တစ်ခြမ်းကို မိမိ ပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီချမှတ်ပေးရန် သက်သာခွင့် တောင်းဆိုထားသည်။ သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

(၂) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၉၅၃ ။

သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ စွဲဆိုသော အမှုတွင် ထိုပုဒ်မအရ တရားလိုက တောင်းဆိုသည့် မြွက်ဟဒီကရီကို တရားရုံးက ခွင့်ပြုရာတွင် အလွယ်တကူ ခွင့်ပြုရန် မဟုတ်ချေ။ တရားရုံး မှ ဆင်ခြင်တုံတရားအတိုင်းသာ အသုံးပြုရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဂရန်ထုတ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည့် သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်/ ဌာနကိုဂရန်ခွဲစိတ်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်သည့်အခွင့်အရေး ရှိနေသော အခြေအနေတွင် တရားရုံးက တရားလိုအား ၎င်း တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း အချင်းဖြစ် မြေကွက်၏ တစ်ခြမ်းကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် သင့်မြတ်မည်မဟုတ်ချေ။

ယင်းမူသဘောတရားကို မောင်နီ နှင့် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေး နှင့် အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်ဝန်ကြီးဌာနအမှု^(၃)၊ မောင်စိန်မောင်နှင့် ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အား ဦးစီး ဌာနအမှု^(၄) တို့တွင် စီရင်ထုံးပြုလမ်းညွှန်ထားသည်။

ထို့ကြောင့်မူလတိုင်းတရားရုံးက 'မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ၂ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာ ၂လမ်းရှိ မြေကွက်အမှတ် ၁၀၆၆၊ ဧရိယာ၄၀ပေ x ၆၀ပေရှိ မြေကွက်တစ်ခြမ်းသည် တရားလိုဒေါ်ဂျွာဘီပိုင်ဖြစ်ကြောင်း' မြွက်ဟဒီကရီချမှတ်ပေးခြင်းမှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှု မရှိဘဲ မှားယွင်းသည်ဟုဆိုရပေမည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့်ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ မူလ တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ မူလမူတရားလို ဒေါ်ဂျွာဘီစွဲဆိုသည့်အမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၂၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

(၃) ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၅၆၊
(၄) ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၂၈။